

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' הא דמצי לצקוהי. עי
לקמן דף כז ע"ב תודיה ר'
יוסי: שם לטור הוא
תפלה תפלת תענית.
מדבר רש"י שנת כד ע"ה
ד"ה ערבות נראה שלא היה
לרש"י שם הני' כאן תיבת
למחר:

לעזי רש"י

שיבדי"ר, לגמול.

רבינו גרשום

כאילו קדוש שרוי בתוך
מנוחה ולא נמנעו האל אמת

במלאת ששים. שאנו יכולים, אלא בצמרא קבל עליה יום, והתענה אף למחר, אין כלומר, כאותו יום שמתענה הוא מתאמץ, שעדיין לא אכל ביום, אע"פ ולא קביל עליה משו בו עובדי כוכבים. חלוק שוב, משום שנאמר והייתם

ישפכו) היין מהן. אם ישאר

לח תפנית.

מאימתי פרק ראשון תענית

באילו קדוש. הקב"ה ⁽¹⁾ פירוש והא' אמר לעל ענקדא קדוש
כלומר שהיטב בפעמים נקרא קדוש ומשי לא קשיא:
נמשל נמש. פירוש שזולת חסד לנפשו שאינו מתענה נקרא
חסיד: **אין** תענית צבור בבבא אלא תשעה באב בלבד.

פירוש שהיה להם הרבה גשמים:
יחיד שקיבל עליו תענית אע"פ
 שאבד ושתה כל האמה
 מתפלה תפלת תענית. מימה האלה
 נקט יחיד לזכור נמי לדמירין
 במתני' (לפי דף י.) דעושן שלשה
 תעניות ואוכלים מתחשכה ו"ע:
 ג' בתעניתו. פירוש שהענייה
 היום ונללה לא אכל ולן
 בתעניתו אע"פ שהלילה היה מכה
 תענית שקיבל עליו אינו מתפלל
 תפלת תענית וזה"ל יש אכל ומתפלל
 תפלת תענית ומתפס כמו הכא
 כדלעיל אומר תפלת תענית אע"פ
 שאכל כל הלילה ויש מתענה שאינו
 מתפלל כמו בערצית אע"פ שלא
 אכל ומתפס בהלכות גדולות דלין
 אומרין עניו תפלת שחרית שמה
 מגלה שקין בתפלתו דשמה לא יסיים
 להתענית ול יראה דלא נקרא שקין
 כיון שהיה דעמו להתענות אפילו
 אקרי ארנס אחר כך ולא מי' לנצר
 נפשיה לא גרע ממחשבתו לשעות וכן
 משמע מהא דתמן (תענית דף יט.) ידדו
 להם גשמים קודם חלות ארץ מתענית
 ומתמחא משמע שזמור תפלת
 תענית מכל מקום אין זה רציה
 גמורה דשמה לא אמרו ומהא דלקמן
 בצורה (יב.) גבי רב הונא צריה לרב
 יהושע צריה דרב אחי' ידדימי
 בתעניתא מדאמרו ליה ליוף מר
 וליפרע ואמר להו תענית חלוס הוא
 לא תאמאי לא אמר מפני שאמר תפלת
 תענית אין זה רציה (ו) לנצח הי' ^ה
 חלוס היה דעמו להתענות מצדו יום
 ולא קבל עליו וכתב הר"מ מי שלא
 קבל עליו מצדו יום דלין אומר עניו
 אי לא דתענית חלוס הוא ויטעני
 שלשה צבור אומריו בשחרית כדי
 להודיע לעולם ולהזכיר התענית אכל

יחיד אינו אומר עד המנחה [ובטור אורח חיים (סי' תקפ"ה) אומר שליח
לגבור אומר בכל פעם שאי אפשר שלא יתענו קצת מקהל עב"ל]:

כלל ואם רוצה לאכול ולקטוף בחור המעמית הרשות בידו דאין מקבלין
 לן חתנינו דמשמע מאליי כשהשחין ובה לעמוד עמד ולא אכל כלל
 בשעות ואחר כך נמק' וכן חתנינו וא' למה הא' דקאמר רב הונא
 המעמית עלי ואם רוצה לחזור לו ולעשות אחר שהחיל חתנינו אחר
 חשבו וחומר כל כך שיהא צריך להסתכל עליו ענו: **לעולם קסבר**.
 אחר מאי טעמא אין מתפלל תפלת חתני דשאי' כהא היכא דהמעמית אחר
 דכפי עמיו מתחמול דכך שאר משתנין לשעות ואינו חשוב להסתכל
 אחר אלא היה מתקפל לו הק' בעד ויעד דכלשון ברייתא הוה משתני ציה
 ביהן יין לקיום אסור להשתמש בהן: **כמה שמים משה**. דאורי' הכי
 ממשא עובד אחרן היה לצום בגדי הכהונה ועבודה דמשה גזירה הכי
 עובד בבגדיו של חול שיואל בהן לשוק: **לאחר שנים עשר חדש**. הוה
 עשירי שלשה ימים מעת לעת: **בתקול לבן**. של פשתן עשיר לשם
 עשיית מתדבנין אירחא (ספ סה). כלומר שיתחובו אלו מחוץ לא
 בחפירה דהרי שאלה שסודוהו שמה באותה שפה הויא מעות

למחר (16) (עוד) ביום שלישי מתענה ומתחלל הפלג העניתי. [זן] תבניתו אינו מתחלל הפלג העניתי אותו שם בלבד התענה אותו היום וביבלתי אותו תבניתו. למחר זן מתחלל הפלג שלישי. מפני שכל אכל מיום שישי התנעונו וזן שלישי. ומצאנו ענינונו שם בלענו מתאמרו. ועל זה מדרקדו וזן יוסף פא מעט דבר הוא. זן מארזינו קרוב וזן הוא שם הפלג העניתי. לפיכך אכל למחר אינו מתחלל הפלג העניתי, אלא דלמא קסבר כי ענית, לפיכך אינו מתחלל הפלג העניתי. ואמר אבי אילעם קסבר כי הוא תנענינו לשעבר ונענית, ושאר בלע דלא קרע עליה מפיכרא. ועוד לא היה בריתו להרשית העניתי דהערב. עליו חסה לאו שמה העניתי, לפיכך מצאנו [2] תנענינו שעתה. ומסתברא דמי שנודנן לו ולא פראה קרן הסיסס וזן להרשילטני אותו וזן תנענינו, והוא תנענינו שעתה באותן שעה הפלג העניתי, ענינונו שבועות מילתו. ודוקא חזן שקבל עליו [3] צמנו [מחא] מסתכלת שעה או י. קיבא אקלע לנינונ בעי מניה מתנענינו לשעבר. וזן אקסני הלחא המתנעני לשעבר קרימי כי חדש מניה לישראל לשעבר

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

נורה אור השלם

1. לא אעשה חרון אפי לא
אשוב לשחת אפרים כי אל
אנכי ולא איש בקרבך
קדוש ולא אבוא בעיר:
הושע יא ט
2. גמל נפשו איש חסד
ועבר שארו אכזר:
משלי יא יז

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

ריש לקיש אמר המונע עצמו
 מן התענית הוא חסיד,
 שנאמר גומל נפשו איש חסד,
 הגומל לו על נפשו איש חסד,
 א"ר ירמיה אין תלמיד חכם
 רשאי לנהוג עצמו בתענית
 מפני שממנו בטלנות
 שמים. אמר ר' הונא יחיד
 שקבל עליו תענית שני ימים
 זה אחר זה אפילו אוכל
 ושותה כל הלילה כ"ו.
 במי שקבל עליו יום אחד או
 שני ימים תענית ריגס אחד,
 מיהו נזהר להתלמד להבין
 מירושו כשרי מיום אחד.

וכן פירשו, אדם שקבל עליו
להתענות שני ושלשים

והתענות יום שני ובערב אבל שני
תענית. כלומר אם לא קבל עלי
תפלה חצוית] אע"פ שמתענה
שלישי תענית שעות, ראה לא
מתענה לשעות והמתענה לשעות
הוא אין מתענין לשעות ואינה
והמתענה לשעות מתפלל תפלת
וקיימא לן כל תענית שלא שקי
אבל עד שעבר רוב היום, וכיון
שהסכים להשלימו תענית שעות
תענית, אבל (מוקדם) (מקודם)

(א) דברי רבינו כמו שהם לפנינו אין